

Та же Фёдоро́виче стихо́ловие съ покло́ны. По а мъ стихо́ловии съдalenъ, гласъ а. Подобенъ: Гробъ твои:

Страданія чтиамъ настоащій дѣнь, та́ко же свѣтлымъ совершина, возлюбляютъ міръ: Христосъ бо градетъ съграчати благостію, всѧ содержай дланию, изволаетъ простираети на дре́вѣ, єже спасти че́ловѣка. Сла́ва, и нынѣ, то́й же.

По б мъ стихо́ловии съдalenъ, гласъ а. Подобенъ:

Невидимый съдіе, въ плоти како ви́дѣнъ бы́лъ еси, и идеши ѿ мъжеи беззаконныхъ оубіенъ быти, наше ѿсважденіе ѿсважданіи страстію твою; тѣмже хвалъ, величіе и славъ возсылающи власти твои слове, согласиши приносимъ.

Сла́ва, и нынѣ, то́й же. По г мъ стихо́ловии съдalenъ, гласъ и. Подобенъ: Премудрости:

Стрігей гднихъ начатки, настоащій дѣнь свѣтлоноситъ. пріндите, оубиши празднолюбцы, оуфрациши пѣсниши: Создатель бо градетъ крѣпъ пріяти, испытанія и раны, пілатомъ съдимъ. тѣмже и ѿ раба оударенъ быивъ по главѣ, всѧ терпітъ, да спасетъ члвѣка. сего ради возопіимъ ємъ: члвѣколюбче Христе бжє, прегрѣшениій даръ ѿставленіе, покланяющиша вѣрою пречтыи съгрѣемъ твоимъ.

Сла́ва, и нынѣ, то́й же. И ѿбѣ посемъ чтеніе въ толкованіи єнліа єже ѿ матадея. И Слово іѡанна златоустаго ѿ зіохшой смоковницѣ, ємдже начало: Та́ко же оубиши вида: И Слово дамаскіново ѿ зіохшой смоковницѣ: и ѿ прѣти вінограда. Та же, и ѿсподобитиша намъ: Енліе ѿ матадея, начало під, безъ преступки. Во времѧ оно, возврацша інсъ во градъ, взалка: Конецъ, въ зачалѣ піи мъ: И дастъ языкъ творащемъ плоды єгѡ. Посемъ фаломъ и. Та же: Спаси бжє людн твою: Гдн помладъ, и. Трипѣснецъ, твореніе гдни космы, єгѡже краєстроіе: ти деснера, и єсть: во вторыи дѣнь, єже єсть понедѣльникъ. Імосъ по дѣа, и. и с а